

LAURA CARUSINO

EM DIC BEA

PRIMER
DIA A
L'INSTITUT!

love

besties

EM DIC BEA

Títol original: *Io sono Bea. Primo giorno alle medie!*

Publicat per primera vegada a Itàlia el 2024 per Mondadori Libri S.p.A.

© Text: Laura Carusino, 2024

© Il·lustracions: Erika de Pieri, 2024

Drets negociats a través de l'agència literària
Ute Körner, www.uklitag.com

© Traducció: Susana Rodríguez, 2025

© Editorial Brúixola (GEB, SL), 2025

Bac de Roda, 64. 08019 Barcelona

Primera edició: febrer 2025

Direcció editorial: Begoña Lozano

Edició: Laura Trueba

Preimpresió: Alberto García

ISBN: 978-84-1349-450-0

Dipòsit legal: M-25229-2024

Printed in Spain

Reservats tots els drets. És rigorosament prohibida, sense l'autorització escrita dels titulars del *copyright*, la reproducció o la transmissió total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment mecànic o electrònic, incloent-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer o préstec públics.

Poden utilitzar-se'n citacions sempre que se'n esmenti la procedència.

www.brunolibros.es

PAPER DE FIBRA
CERTIFICADA

LAURA CARUSINO

EM DIC

PRIMER DIA A L'INSTITUT!

Traducció de l'italià de Susana Rodríguez

Il·lustracions d'Erika de Pieri

EM DIC BEA

BEA

ANGIE

BEA
(L'ALTRA)

PAU P.

MARTINA

MARE

-SUPERPROFE-

PARE

HEAVY
METAL

ÀLEX

ROCKY

• 1 •

COMENÇA L'INSTITUT!

—Ho tens tot, Bea?

Per què està tan nerviosa? Ni que fos pas ella la que està a punt de passar el seu **PRIMER DIA** a l'institut!

No hi anirà la meva mare, hi aniré JO!

Si sabés que encara vaig en pijama i no he decidit què em posaré, es tornaria boja.

Però avui haig de triar el meu *look* amb molt de compte, tot ha de ser perfecte.

He deixat sobre el llit tota la roba que he decidit emprovar-me: texans clars, foscos, ajustats, amples, de pota d'elefant, pantalons *cargo*, dessuadores, samarretes, faldilles, malles...

Tant de bo pogués tenir una estilista personal!

M'emprego una dessuadora de color rosa desgastat amb una faldilla texana i malles negres i em miro al mirall.

Quin horror! Fora malles.

Me les trec ràpidament i em miro atentament fent la volta primer cap a un costat i després cap a l'altre.

—**HOLA, EM DIC BEA!**—dic mirant-me al mirall per veure l'efecte de la meva presentació—. Encantada, soc la Bea!

Si ho faig recolzada en una cama, quedarà molt millor.

—Bea! No m'ho puc creure! Encara estàs així?—cria la mare entrant de sobte a la meva habitació.

—Mare! M'estic vestint! I no tornis a entrar sense avisar!

La mare no entén la importància del *look* del primer dia. Tothom recordarà durant els propers quatre anys com anaves vestit el primer dia, i això és una raó de pes per dedicar tot el temps del món a triar la roba.

—Si no t'afanyes, arribarem tard, i l'esmorzar ja és a taula!

«I si em presento amb un *look* horrible em diran “la que no té gust a l'hora de vestir”, així que surt de la meva habitació i deixa'm en pau!», m'agradaria respondre-li.

Em dono per satisfeta amb una ganyota d'enuig, que la mare capta ràpidament.

—T'espero a la cuina, però no triguis! Ja saps que estàs fenomenal amb qualsevol cosa —em diu picant-me l'ullet.

Com més em miro al mirall, menys convençuda estic de la roba que he triat. Potser les botes donaran un toc d'elegància al meu *outfit*, i també em posaré la meva col·lecció de xapes d'emojis.

Obro el calaix dels mitjons: quin desastre! N'agafo un parell al vol i me'ls poso ràpidament, però quan em miro, m'adono que són diferents: un és rosa amb palmeretes i l'altre és groc amb talls de pizza. No passa res, amb les botes no es veuran.

Ara passem als cabells, que precisament avui estan indomables. La propera vegada m'ho pensaré dues vegades abans de creure'm la publicitat de les diademes que arrissen els cabells.

El meu somni era arribar amb una cabellera ondulada com la de la Taylor Swift i que tots em recordessin com «**LA NOIA DELS CABELLS SÚPERS!**» També podria fer-me dues trenes, com la Dimecres Addams, però al final decideixo fer-me una cua de cavall i deixar-me uns flocs de cabells al costat amb

una mica de laca per tal que semblin un pèl despen-
tinats, però no massa.

Estic preparada!

Estic preparada?

I si dic que no em trobo bé i em quedo estirada al
llit per sempre?

ATXIM!

Oh, ara és de debò que no em trobo gens bé!

—Bea, no vull tornar-t’ho a dir: mou-te! —La veu
de la mare ressona per tota la casa i ara sí que s’està
empipant de debò, així que baixo les escales volant i
entro a la cuina, on m’espera un esmorzar digne del
primer dia d’escola: *pancakes*!

La mare sí que sap fer-me feliç.

—Gràcies, marona, ets la millor!

JO FELIÇ

—Avui és el teu primer dia i te’n recordaràs tota
la vida. L’institut et forma com a persona, et fa més
força, et...

—Et posa supernerviosa! —la interrompo abans de
clavar una mossegada al *pancake*.

En aquell moment el pare entra a la cuina, i està
igual de content que quan marxem de va-
cances. La diferència és que avui no anem
ni a la platja ni a la muntanya; avui toca
anar a l’institut, però hi aniré jo i només jo.

—Bea, no estàs **EMOCIONADA?** Escola nova i companys nous, no?

La resposta és: «Sí, estic molt emocionada!» Tot i que el que sento no és pas alegria, sinó... **PÀNIC!**

—Quins companys deurà haver-hi a la teva classe? Potser hi haurà la Bea! No t'agradaria? Heu anat juntes a ballet els sis anys de primària! Sempre és bonic trobar algú conegut el primer dia de classe...

NO! SERIA UN MALSON! No vull anar amb ella a la mateixa classe! Ja l'he aguantat massa a les classes de ballet dos cops per setmana, i diguem que no ha estat gaire agradable. No vull ni pensar que hauria de veure-la cada dia!

Això és el que penso, però no li dic res al pare; a més, no hi ha perill que passi una desgràcia semblant.

—Pare, t'he dit mil vegades que la Bea anirà a l'Institut Internacional.

«Però és evident que no m'escoltes quan parlo», m'agradaria afegir.

—És veritat, tens raó! Que interessant! I tu? Per què no has triat la mateixa escola?

«Precisament perquè hi anirà la presumida de la Bea!», responc per dins.

—Pare, la meva escola és l'única que fa classes de música a la tarda! Si, a més, hi afegeixes que vull aprendre a tocar el baix... crec que és evident perquè l'he triat, no?

—Sí! Estic desitjant poder tocar amb tu!

El pare m'ha transmès la seva passió per la música, i un dels meus grans somnis és poder tocar en un grup algun dia.

M'acabo el suc d'un glop i em penjo la motxilla a l'esquena.

—Fins després, pare! Marxem!

—Adeu, Bea! Fes veure qui ets! —em respon abraçant-me ben fort.

OK, ANEM A L'INSTITUT!

HOLA! EM DIC BEA

iestic supernerviosa: avui és el meu primer dia a l'institut i tot és nou per a mi! Encara sort que l'Angie, la meva millor amiga, vindrà amb mi. Però el pitjor de tot és que també hi haurà l'antipàtica de la Bea D. i, com sempre, aconseguirà cridar l'atenció del noi més guapo de tota l'escola...

En la mateixa col·lecció:

7213097

ISBN: 978-84-1349-450-0

9 788413 494500